

Margret Wibmer *Some Stars are Never Seen in Some Locations*

Lumen Travo – Margret Wibmer, *Some Stars are Never Seen in Some Locations*

De titel van de tentoonstelling in Lumen Travo past perfect bij de *Constellation Paintings* van Marshall, zij het dat Margret Wibmer met een hele andere bril naar het heden kijkt. Wibmer is geïnteresseerd in de combinatie technologie en de mens en kijkt naar hoe technologische ontwikkelingen van invloed zijn op de perceptie van de mens. In een wereld die steeds sneller gaat en steeds digitaal wordt onderzocht zij in haar foto's, installaties en video's de veranderende relatie tussen mens en object. Dit doet zij op een vervreemdende manier, door vooral niet uit te gaan van de al bestaande conventies tussen objecten en mensen. De grens tussen de twee vervaagt hierdoor, waardoor de mens net zo goed als object kan worden gezien.

In *Call Girl* zie je ook nauwelijks nog een mens. Je ziet een deel van een naakt lichaam waar een ouderwetse telefoon op rust. Het lijkt hier veel meer om de vormen en de compositie te gaan dan om datgene wat er precies afgebeeld wordt. Bij *Before and After* wordt de persoon een statisch object, een soortgelijk object als de stenen en het beeld dat voor haar op tafel liggen. Het heeft iets duisters doordat de schaduw haar gezicht bedekt. Alsof je in een horrorfilm terecht bent gekomen.

De combinatie van tentoongestelde werken in *Some Stars are Never Seen in Some Locations* lijkt iets willekeurig te hebben waardoor het moeilijk is er vat op te krijgen. Je krijgt een bril met een minlens opgezet, terwijl je eigenlijk een pluslens nodig hebt.

Some Stars are Never Seen in Some Locations is nog t/m 23 november in [Lumen Travo](#) te bezichtigen.